

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/4, Praha 1, proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 26. 11. 2018, č. j. 49/2018-510-RK/5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 1. 2019, č. j. 39 A 3/2019 - 21,

t a k t o :

- I.** Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 1. 2019, č. j. 39 A 3/2019 - 21, se ve výrocích I. a II. **zrušuje** a v tomto rozsahu se věc **vrací** krajskému soudu k dalšímu řízení.
- II.** Kasační stížnost směřující proti výroku III. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 1. 2019, č. j. 39 A 3/2019 - 21, **se odmítá**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, jehož výrokem I. byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků, výrokem II. zamítnuta žádost o ustanovení zástupce a výrokem III. byl stěžovatel vyzván k úhradě soudního poplatku za podanou žalobu.

[2] Krajský soud ve svém usnesení vycházel z toho, že stěžovatelův návrh zjevně nemůže být úspěšný, což je důvod pro zamítnutí žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Je mu z úřední činnosti známo, že stěžovatel u něj podal v posledních pěti letech přes 70 návrhů, aniž by zpravidla měl relevantní námitky. Nynější žalobou napadl rozhodnutí ministra dopravy, kterým bylo rozhodnuto o rozkladu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2018, č. j. 127/2018-910-IPK/15, jímž byla povolena stavba „Silnice I/68 Třanovice – Nebory“ v rozsahu čtyř stavebních objektů, v řízení vedeném v působnosti zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů. V žalobě zaprvé namítal nesprávnost vyznačení doložky právní moci, čímž se mýjel s meritem napadeného rozhodnutí, zadruhé zpochybňoval pravomoc ministra dopravy rozhodnout o rozkladu, což je námitka evidentně neopodstatněná (viz § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů).

[3] Ze stěžovatelovy kasační stížnosti a jejího doplnění plyne, že důvody krajského soudu považuje za nelogické. Krajský soud na jednu stranu hodnotí jako nedostatečné stěžovatelem uplatněné žalobní body, na druhou stranu však zamítá jeho žádost o ustanovení advokáta

pro zjevnou neúspěšnost a ze stejných důvodů mu nepřiznává osvobození od soudních poplatků. Žalobní body mohly být s pomocí advokáta doplněny.

[4] Stěžovatel dále obsáhle popisuje své poměry a postoj k fungování státní moci. Vzhledem k tomu, že tyto okolnosti nemají bezprostřední vztah k projednávané věci, není nezbytné je na tomto místě rekapitulovat.

[5] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou, v části nicméně směřuje proti rozhodnutí krajského soudu, proti kterému není kasační stížnost přípustná [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řád správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

[6] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Rozhodnutí, kterým krajský soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu, je právě takovým rozhodnutím. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost směřující proti výroku III. napadeného usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Dále se zabýval kasační stížností směřující proti výrokům I. a II. napadeného usnesení. Vzhledem k tomu, že se jedná o kasační stížnost proti procesnímu usnesení krajského soudu, nevyžadoval jinak povinné zastoupení stěžovatele advokátem ani zaplacení soudního poplatku (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS). Poté přistoupil k přezkumu výroků I. a II. usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Dospěl k závěru, že kasační stížnost proti výrokům I. a II. napadeného usnesení je důvodná.

[9] Podstatou věci je otázka, zda stěžovatelova žaloba zjevně nemůže být úspěšná proto, že se uplatněné žalobní body mívají s důvody napadeného správního rozhodnutí žalovaného, respektive jsou na první pohled neopodstatněné. Hodnocení návrhu jako zjevně neúspěšného totiž znemožňuje přiznat účastníkovi řízení osvobození od soudního poplatku (§ 36 odst. 3, věta třetí, s. ř. s.) a ustanovit mu zástupce (§ 35 odst. 10, věta první, s. ř. s.).

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že důvody napadeného usnesení neobstojí. Ze skutečnosti, že stěžovatel v žalobě uplatnil žalobní bod, který se mívá s meritem napadeného správního rozhodnutí, a žalobní bod, jehož neúspěšnost je krajskému soudu zjevná, totiž ještě nelze usuzovat na zjevnou neúspěšnost celé žaloby. Není vyloučeno, že stěžovatel další žalobní body doplní, a to ať už sám, případně prostřednictvím zástupce.

[11] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám přisvědčil a výroky I. a II. usnesení proto zrušil podle § 110 odst. 1, věty první, s. ř. s. Krajský soud bude v dalším řízení vázán právním názorem uvedeným výše (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud v této souvislosti dále podotýká, že závazný právní názor se týká výlučně zákonnosti důvodu, na kterém krajský soud své rozhodnutí postavil, a definitivně neřeší oprávněnost stěžovatelových žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v konečném rozhodnutí vydaném v dalším řízení (§ 110 odst. 3, věta první, s. ř. s.).

pokračování

[13] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že nerozhodoval o dalších žádostech stěžovatele spojených s doplněním kasační stížnosti ze dne 7. 5. 2019. O opakovaných žádostech o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nebyl povinen rozhodovat, neboť v nich stěžovatel neprezentoval žádné nové relevantní skutečnosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 - 65). Ve vztahu k opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků dále dodává, že již v rozhodnutí o první stěžovatelově žádosti (usnesení ze dne 20. 3. 2019, č. j. 9 As 27/2019 - 18), vysvětlil, že stěžovatel není povinen v nynější věci soudní poplatek hradit. K žádosti o přerušení řízení z důvodu současného zdravotního stavu stěžovatele uvádí, že ji vyhodnotil jako bezpředmětnou za situace, kdy stěžovatel splnil veškeré formální náležitosti vztahující se k řízení o kasační stížnosti a věc byla připravena k rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu